

Arrest

nr. 322 789 van 4 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1969

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 december 2023. Op 27 december 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 juli 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 25 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit de stad Salamiyah (provincie Hama, Syrië) en de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent Arabier en ismailiet. U had er geen politieke activiteiten. Van 1990 tot 1993 vervulde u uw legerdienst. Uw broer [A.] werkte als directeur van de overheidsdienst van de post en uw broer [K.] was leerkracht in een staatschool. Omdat ze beiden voor de overheid werkten, waren ze beide ook lid van de Baathpartij. Rond 2011-2012 nam u tweemaal deel aan een manifestatie tegen het regime. Uw broer [K.] nam meermaals deel. Midden 2013 werd hij gearresteerd en mishandeld omwille van zijn deelname aan de protesten en omwille van zijn standpunt tegen het regime. Omdat hij zijn mening bleef verkondigen werd hij in september 2013 thuis door de nationale verdediging opgepakt. Sindsdien hebben jullie niets meer van hem vernomen. In 2017 kregen jullie een telefoontje waarin gezegd werd dat [K.] zich bij de inlichtingendienst van Suwaida bevond. Na overleg met de echtgenote van [K.] en de familie besloten jullie hierop niet te reageren, jullie vermoedden dat het om een valstrik ging. Ook kregen jullie regelmatig telefoon van de Shabiha met de vraag naar hen te komen. Als jullie betaalden, zouden ze informatie geven over jullie broer. Deze problemen dateren van 2013 tot 2018. Nadien kenden jullie geen directe problemen, maar omwille van jullie ideologie – jullie zijn tegen de onrechtvaardigheid van het regime – stonden jullie op een ‘zwarte lijst’, net als de helft van Salamiyah. Salamiyah staat gekend als een geletterde en bewuste stad bij het regime. Ook kregen jullie geen job bij de overheid en werd iedereen die kritiek uitte op het regime de mond gesnoerd. Wegens de algemene onveilige situatie, omdat er geen vrijheid heerst maar enkel angst en omdat u geen hoop op verandering meer had, besloot u Syrië te verlaten. U reisde op 3 september 2023 richting Aleppo om dan illegaal naar Turkije te reizen. Daarna reisde u via Griekenland naar België waar u op 27 december 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw schoonbroer [H. A. H.] (O.V. xxx) verliet eveneens wegens de algemene situatie het land en diende hier ook een verzoek in op 9 januari 2024. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Syrisch paspoort (origineel), uitgereikt op 8 september 2022; uw Syrische identiteitskaart (origineel); uw Syrisch legerboekje met uw afzwaaidocument (origineel); uw familieboekje (kopie); het familie-uittreksel van uw ouderlijk gezin en van uw kerngezin (kopie); een attest waarin staat dat u ismaili bent; uw huwelijksakte (kopie); een uittreksel van de burgerlijke stand (kopie); uw diploma secundair onderwijs en vertaling (kopie); het Syrisch paspoort van uw echtgenote en kinderen (kopie).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

De hoedanigheid van vluchteling kan niet worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen.

1. Er zijn geen indicaties dat u of uw naaste familieleden, momenteel als opposant worden beschouwd door de Syrische overheid.

Uit het feit dat uw broer [K.] in 2013 ontvoerd werd na deelname aan betogingen en het uiten van kritiek op het regime en sindsdien spoorloos is (CGVS p. 15-16), kan geen actuele vrees in uw hoofd worden afgeleid. U beweerde weliswaar dat uw familie – net als de helft van Salamiyah – op een zwarte lijst stond omwille van een ideologie tegen het regime, maar u verklaarde expliciet nooit benaderd te zijn. Wel werd er angst gezaaid zodat niemand zich durfde te uiten tegen het regime. Omdat iedereen zweeg, kende u hierom geen problemen meer sinds 2017-2018 (CGVS p. 15-16). Gezien u hierom geen problemen meer kende sinds 2018, u steeds in dezelfde woning bleef wonen en bovendien bleef werken tot enkele weken voor uw vertrek in september 2023 (CGVS p. 8-10), kan uit het feit dat uw broer ontvoerd werd anno 2013 en de problemen die daarop volgden tot 2018 geen actuele vrees voor vervolging in uw hoofd worden afgeleid.

2. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw religieuze (ismaïlitische) achtergrond een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Er dient ten eerste op gewezen dat uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaili's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etnisch-) religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022, p.69, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EU_AA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) kan niet worden afgeleid dat ismailieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Evenmin blijkt dat de discriminerende bejegening van ismailieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor hun leven er ondraaglijk zou worden. Evenmin brengt u (aannemelijke) individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u

omwille van uw lidmaatschap van de ismailitische gemeenschap, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. U stelde zelf expliciet nooit persoonlijke problemen te hebben gekend met eender welke groepering en/of de Syrische overheid te hebben gehad en verwijst u louter naar de algemene situatie van ismailieten (CGVS p. 10-19). Bovendien heeft u Syrië pas recent verlaten in september 2023. Tot aan uw vertrek nam u deel aan het openbare leven in Syrië, u woonde er steeds in dezelfde woning, werkte er tot enkele weken voor uw vertrek en kende er geen persoonlijke problemen (CGVS p. 10-12). Dit gedrag is evenwel niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Ten tweede verblijven uw echtgenote en kinderen nog probleemloos in uw woning en lopen uw kinderen er nog steeds school. Ook uw broers verblijven nog steeds in Syrië (CGVS p. 4-8). Uw verklaring dat uw echtgenote er om financiële reden niet op pensioen mag en dat ze door collega's soms gediscrimineerd wordt omwille van haar klederdracht (CGVS p. 10-19), kan niet gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit blijkt evenwel niet het geval te zijn.

Ten derde vroeg u nog een nieuw Syrisch paspoort aan en kreeg dat in september 2022 volgens de standaardprocedure afgeleverd (CGVS p. 6-7). Ook uw echtgenote en kinderen kregen nog een paspoort afgeleverd in juni 2021 of september 2022 (zie groene map administratief dossier document 5). Uw bewering niet legaal te durven vertrekken uit schrik voor het regime (CGVS p. 7), houdt dan ook geen steek. Het doel van een paspoort is net om legaal naar het buitenland te reizen en u kreeg het paspoort afgeleverd van de Syrische autoriteiten. U beweerde aanvankelijk ook zelf dat u een paspoort aanvraag voor de zekerheid, 'u weet maar nooit' (CGVS p. 6). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u eveneens verklaarde dat u op elk moment een nieuw familieuittrekkel kan vragen (CGVS p. 6). Indien de Syrische autoriteiten jullie viseerden omwille van jullie ismailitisch geloof of om andere redenen, kan worden aangenomen dat zij jullie geen paspoorten of andere documenten zouden afleveren, minstens dat u niet zomaar het risico neemt om de Syrische autoriteiten te contacteren voor het verkrijgen van documenten.

3. U haalde aan dat u Syrië heeft verlaten en er niet kan terugkeren wegens de algemene veiligheidssituatie en het feit dat er geen toekomst, vrijheid en hoop is, enkel angst (CGVS p. 4, 18).

Uit uw algemene verwijzing kan geen vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie worden afgeleid (CGVS, p. 4, 18). Een verwijzing naar de algemene situatie (voor ismailieten in Syrië en in Syrië in het algemeen) is niet van die aard om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en u blijft hier in gebreke.

4. Het gegeven dat u Syrië illegaal heeft verlaten is onvoldoende om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroad-june-2021). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen (aannemelijke) concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen.

Bovendien heeft u zich in 2022 en 2023 nog tot de Syrische autoriteiten gewend voor de aanvraag van een nieuw paspoort voor u, uw echtgenote en kinderen. U heeft hierbij geen problemen ondervonden (CGVS p.6). Zoals hoger reeds aangehaald heeft u Syrië pas recent – in september 2023 – verlaten, kende u zelf nooit persoonlijke problemen en nam u deel aan het openbare leven (CGVS 10-12, 16-17). Ook uw gezinsleden kenden geen problemen. Verder hadden noch u noch één van uw familieleden politieke activiteiten ontplooid en maakte niemand deel uit van de oppositie (CGVS p.15). Het feit dat uw echtgenote en kinderen en een broer actueel nog steeds in Salamiyah woonachtig zijn en er geen problemen kennen (CGVS p. 15, 20), toont aan dat het Syrische regime het alvast niet op uw familie gemunt heeft. Wat uw andere broer betreft, dateren de problemen van 2013 en 2018 en die hebben u hoe dan ook niet verhinderd om tot uw vertrek gewoon deel te nemen aan het leven in uw geboortestad.

5. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Deze documenten tonen uw identiteit en nationaliteit en die van uw echtgenote en kinderen, uw legerdienst, uw schoolverleden en uw familiale situatie aan, elementen die hier niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve kan worden vermeld dat u aangeeft dat uw schoonbroer eveneens omwille van de algemene situatie een verzoek om internationale bescherming aanvroeg (CGVS p.19). U haalt geen specifieke elementen of vervolgingsfeiten aan die hem zouden zijn overkomen. Evenmin haalt u aan dat zijn verzoek om internationale bescherming in België een impact zou hebben op uw verzoek.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-0/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadisten. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqah en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Salamiyah, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqah in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf

districten (Hama, Masyaf, Muḥardah, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismaïlitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqā en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel de stad Salamiyah in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Salamiyah in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in de stad Salamiyah in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U bracht geen informatie aan waaruit dit blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico

als gevolg van willekeurig geweld. Er werd immers hierboven reeds geconcludeerd dat u of uw heden gevisieerd worden door de Syrische overheid of andere groeperingen. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal heeft middels haar nota met opmerkingen van 30 oktober 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 325 647 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesesememorie wenst neer te leggen of de synthesesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesesememorie zal neerleggen of van de synthesesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partij heeft in de zaak met rolnummer 325 647 de Raad echter op 18 november 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partij wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde haar de status van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

3. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen van 30 oktober 2024, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift

3. De aanvullende nota

3.1. Op 17 januari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze stelt hierin dat de situatie in Syrië dusdanig veranderd is sinds het nemen van de bestreden beslissing en het indienen van haar verzoekschrift dat het aangewezen is om een aanvullende nota over te maken. Ze stelt dat met de val van het regime van Assad op 8 december 2024 de situatie is veranderd en naar de toekomst toe uiterst onzeker is. De commissaris-generaal heeft hiertoe dan ook terecht besloten om de behandeling van de dossiers van verzoekers uit Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de landeninformatie voor Syrië mogelijk niet meer actueel zouden zijn gezien de recente ontwikkelingen. De verzoekende partij verwijst naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheids- en socio-economische situatie. Ze wil hierbij benadrukken dat het op heden onzeker is hoe de toekomst van Syrië er zal uitzien en wat het beleid is van de nieuwe machthebbers, echter dient men wel op te merken dat de rebellengroepering HTS haar wortels heeft in Al-Qaeda en dat ze het reeds langer voor het zeggen hadden in de noordelijke provincie Idlib alwaar zij bekend stonden als een autoritair bestuur. In 2015 nam de VN-veiligheidsraad een resolutie aan waarin duidelijk de oproep werd herhaald aan alle lidstaten om terroristische daden te voorkomen en te onderdrukken waarbij er expliciet verwezen werd naar het Al-Nusra front. Dit is de voorloper van HTS. Ze stelt dat HTS op de lijst van de VN van terroristische groeperingen kwam te staan in 2014, toen het comité van de veiligheidsraad dat verantwoordelijk is voor het toezicht op sancties tegen IS en Al-Qaeda. Ze brengt verder naar voor dat HTS de belangrijkste terroristische groep is in Syrië. HTS heeft volgens haar publiekelijk beloofd om de rechten van etnische en religieuze minderheden te respecteren, doch experts wijzen op de extremistische ideologie van de groepering en hun geschiedenis van gewelddadigheid en waarschuwen dat deze beloften ondersteund moeten worden door concrete acties wat tot dusver niet het geval is.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. Dit geldt ook voor de landeninformatie opgenomen in de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband wijst de verzoekende partij in haar aanvullende nota naar de mededeling van de commissaris-generaal waar hij stelt dat hij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort aangezien de COI en de beleidsnota van de commissaris-generaal voor Syrië mogelijk niet meer actueel zouden zijn gezien de recente ontwikkelingen.

Ter terechtzitting onderlijnt de verzoekende partij haar Ismaëli-afkomst. Ze stelt dat Ismaëli een veel vrijere visie hanteren dan de soennieten. Waar de commissaris-generaal vond dat ze terug kon naar Syrië is dat nu des te minder het geval. Ze betoogt dat haar vrouw en minderjarige kinderen onder druk worden gezet. Als haar zoon en dochter naar buiten gaan worden ze aangesproken. Haar vrouw werkt als verpleegster en wordt onder meer verplicht om een hoofddoek te dragen in het ziekenhuis. Ze mag ook geen lift nemen met een man op het werk. Er komen volgens haar regelmatig nieuwe regels bij op de werkvloer en de mensen die de regels niet volgen, riskeren ontslag. Ze verplicht haar kinderen om in de huidige omstandigheden niet naar school te gaan. Ze wijst op talrijke incidenten zoals inbraak, ontvoering, moordzaken en het hardhandig aanpakken van betogers.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid als ismaëliet, nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende

partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex *nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vijfentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS